

THE BRITISH ESPERANTIST.

*The Official Organ of The British Esperanto
Association.*

VOL. I.—No. 3.

MARCH, 1905.

[PRICE ONE PENNY.
POST FREE, 1½D.]

“La unuan numeron de la BRITISH ESPERANTIST mi ricevis kun plezuro kaj danko. Mi deziras al la gazeto la plej bonan sukceson.”—L. ZAMENHOF.

ESPERANTO USEFUL.

(A Macaronic Medley.)

Mi loĝis once in Angleterre,
Obgleich mi estas Français ;
Ich sah fraŭlinon belan there,
Qui kaptis meine fancy.

I sighed ; ridetis doucement, jen,
La belulino Nancy ;
Sed mi ne savais English then,
Kaj ŝi verstandt nicht Français.

In sleep je pensais à mein Schatz,
Kaj dormis nur ein Bisschen ;
Gis, par egard pri mia pac'
Ich meinte put the question.

“ Ah, chérie, ist dein Herzchen frei ? ”
She shook la tête, ho ve !
Sie sagt’—“ I really can’t reply,
I don’t know what you say ! ”

“ Oh, gibt’s kein hope ton cœur to
win ?
Ach bitte, speak—ou chantez ! ”
Sie lächelt—“ Mi estimas vin ;
Parolu Esperante ! ”

Feliĉa vort’ ! Al agoni’
Fariĝis tuja fino ;
Nun ŝia edzo estas mi,
Kaj estas ŝi edzino !

BEN ELMY.

FAKO DE KORESPONDADO INTERNACIA. (F.K.I.)

Sub tiu ĉi rubriko oni enpresas malgrandajn anoncojn de tiuj el niaj legantoj, kiuj deziras korespondadi kun alilanduloj. Ĉiu anoncanto devas pagi ses pencojn (60 centimojn, 50 pfojn) por kvinlinia enpresaĵo kiel sube (pli ol kvinlinioj po tres pencoj por ĉia komencita linio). Por ke tiu ĉi rubriko ne okupu tro da spaco, ĉiuj anoncoj devas esti kiel eble plej mallongaj, kaj por tiu ĉi celo oni povas uzi la jenajn litersignojn : *L=Legas*, *S=Skribas*, *P=Parolas*, rilate al la lingvoj ; *Dez.=Deziras*, *Kol.=Kolektas*, k.t.p.

Oni ĉiam devas citi numeron en la F.K.I. kaj skribi legeble.

1.—**Liverpool (England).** — F-ino Helen H. Jones, 44, *Church-road, Stanley*, dez. korespondadi Esperante kun ĉiulandaj gejunuloj per ilustritaj poŝtkartoj ; ĉiam respondos.

2.—**Liverpool (England).** — F-ino Norah Murphy, 111, *Newsham-drive, Tuebrook*, dez. korespondi kun ĉiulandaj geesp-oj per ilus. ptk.

3.—**Liverpool (England).** — F-ino Janet Robertson, 183, *Smithdown-road*, Sama deziro kiel en 2, ĉiam respondos.

4.—**Moscow (Russia).** — S-ino Lidy Jakovler, *Milnikov pereulok dom Urinoj Kv. 1*, dez. korespondadi per ilustritaj poŝtkartoj, ĉiuspecajne ridigaj.

5.—**Montevideo (Uruguay).** — S-ro C. Charrier, *calle Zabala 77*, dez. korespondi kaj kol. ilustritajn poŝtkartojn ; ĉiam respondos.

6.—**Plymouth (England).** — S-ro Cedric H. Akaster, 31, *Connaught-avenue*, dez. intersanĝi poŝtkartojn ilustritajn kun geesptoj alilandaj.

KRONIKO.

Bulonja Kongreso.—La pretigoj por tiu-ĉi Kongreso, kiel klarigitaj en la lastmonata "Kroniko," estas iom aliigitaj. La jenan sciigon ni prenas el "La Revuo de Esperanto," redaktata de S-ro. Michaux, Prezidanto de la Bulonja Grupo:—

"La Kongreso remenciĝos oficiale la 5an de Aŭgusto. La 5an, 6an, kaj 7an tagojn, seriozaj laboraj. La 8an, 9an, grandaj festaj kunvenoj kun vestaĵoj naciaj. La sekvantajn tagojn, festoj kaj ekskursoj. Libreto kun ĉiuj detaloj kaj planoj de la urbo estos presitaj. La sciigoj estos tre facile diskonigataj ĉar en la kunvenejo kongresa staros senĉese oficistoj, kiuj ĉiutagan programon klarigos, kiuj intersanĝos fremdan monon, k.t.p."

Ni petas, ke ĉiuj aliĝintoj sendu kiel eble plej frue siajn projektojn, speciale pri teatraĵoj, ĉar ni deziras ke multaj fremduloj povu ludi ian parton."

La Brita Esperantista Asocio plezure sendas al S-ro. Michaux sian tutkoran aliĝon kaj garantias al li la sumon da kvin libroj pro la elspezoj. Ni esperas ke niaj legantoj respondos al la supra alvoko kaj memorigas al ili, ke pluajn sciigojn troviĝas en la lasta numero.

Klubo Esperantista de Brixton.—Dum la lastaj semajnoj la nombro da ĉeestantoj en niaj kunvenoj pliiĝas kaj kelkaj novaj membroj sin aligis al la Klubo. Unu el ili, sekve de la sciigo en la "Kroniko" kaj ankoraŭ unu, dank'al amikoj en Parizo interesitaj je la anonco pri "Viksolo" en tiu ĉi Gazeto, kiuj interesis ilin je nia afero. Esperantistaj amikoj el aliaj grupoj ĉiam estos bonkore akceptataj en kunsidoj de la Klubo fariĝantaj ĉiumarde en Deerhaddyn College, 59, Brixton-hill, S.W.

Grupo de Rothesay.—Intereso kreiĝis en ĉi tiu urbo pri nia lingvo pro parolado farita de S-ro. George Higgle, eldonisto, je la 17a de Januaro. Sekvis interesa diskutado kaj decidiĝis, ke Grupo estu fondita en tiu belega marbanejo.

CHRONICLE.

Boulogne Congress.—The arrangements for this Congress, as explained in last month's "Chronicle," have been somewhat altered. The following information is taken from *La Revue de l'Esperanto* edited by M. Michaux, the President of the Boulogne Group:—

"The Congress will officially commence on the 5th of August. On the 5th, 6th, and 7th serious work. On the 8th and 9th grand entertainments, with national costumes. On the following days amusements and excursions. A small book with all details and plans of the town will be printed. All information will be very easily obtained, as officials will be stationed in the Congress Hall, who will explain each day's programme, change foreign money, &c."

"We beg all adherents to send in their schemes as soon as possible, especially as regards theatricals. We want as many foreigners as possible to play a part."

The British Esperanto Association with pleasure sends M. Michaux its hearty adherence and guarantees to him the sum of five pounds towards the expenses. We hope that our readers will reply to the above request, and remind them that further information will be found in our last number.

Brixton Esperanto Club.—The meetings during the last few weeks have been better attended, and several new members have joined the Club—one, as a result of the "Kroniko" notice, and two others through some friends in Paris interested in an advertisement of "Vixol" in this paper, who interested them in our cause. Esperantist friends from other groups would be welcomed at the Club meetings, which take place every Tuesday evening at Deerhaddyn College, 59, Brixton-hill, S.W.

Rothesay Group.—Interest has been created in this town with regard to our language in consequence of a lecture by Mr. George Higgle, publisher. An interesting discussion followed, and it was decided that a Group be founded in that beautiful watering-place.

Dovera Grupo.—Plezurege ni ricevis la unuan ĉiumonatan raporton de la faroj de tiu ĉi grupo. Ĝi nun havas ĉirkaŭ 50 efektivajn anojn, kaj ĉirkaŭ kvardeko da aliaj aliĝis, sed, ho ve, ne ageme partoprenas en la aferoj de la grupo. Bedaŭrinde, diras la Hon. Sekretario, S-ro. H. R. Geddes, ni ne havas multe da membroj, kiuj bone parolas la lingvon, kaj, kiam lernantoj instruas unu la alian, la blinduloj kondukas la senokululojn, kaj ni trovas multajn fosaĵojn. Dank' al la ĝentileco de lia Moŝto la Urbestro kiu estas Dovera Grupano, kunvenoj regule fariĝas ĉiusemajne en la Urba Lernejo de Sciencoj, Belartoj, kaj Tehnologio. La Sekretario kaj la membroj, loĝantoj apud la arĝenta streko, varmigataj per la vintra suno, kaj ventumataj per la sudaj ventoj, kondolencas sincere la loĝantojn en nebulega Londono. Ili do petas, ke londonaj amikoj bezonantaj kvietecon kaj ŝanĝon venu Doveron kaj helpu ilin ĉe la jaŭda kunveno. Ili povos provizi je ili nigran tabulon por montraĵoj sed ne povas ankoraŭ gastigi ilin senpage! Per helpo de la Sekretario kaj kelkaj grupanoj (S-roj. W. Chitty, E. Chitty, J. M. Finez, A. Van Hercke, W. E. Wolsey, S. J. Hornby kaj C. E. Cowper) kunvenoj estas alparolitaj kaj grupoj fonditaj dum la lastaj du monatoj en la urboj de Folkestone kaj Deal. La Dovera Grupo povas do prave pretendi, ke en sia mallonga ekzistado de malpli ol naŭ monatoj, ĝi jam iom progresigis nian aferon en sia regiono. La kvin havenoj (Cinque Ports) nun trovas sin Esperante en plena kompleto kaj, kiel la lingvo, havas karakteron internacian, konsistante el la du francaj havenoj Calais kaj Boulogne kune kun la tri anglaj havenoj Dover, Folkestone kaj Deal.

Grupo de Folkestone.—Kiel supre dirita, Grupo estas fondita tie, kies Prezidanto estas S-ro. A. Southee, "Edgecumbe," Shorncliffe-road.

Societo de Warrington.—La membroj rekomencis la studadon je la 16a de Januaro, kaj faras rapidan progreson precipe en legado kaj tradukado. Ĉiuj tie interesas sin je la laboro.

Dover, Esperanto Club.—We have had much pleasure in receiving the first monthly report of the proceedings of this Club. It now has about fifty effective members and about forty more have given in their names, but, alas, take no active part in the affairs of the Club. Unfortunately, says the Secretary, Mr. H. R. Geddes, we have but few members able to speak the language, and when learners teach one another, the blind lead the blind, and we find many ditches. Thanks to the courtesy of his Worship the Mayor, who is a member of the Dover Club, meetings take place regularly every week at the Borough School of Science, Art and Technology. The Secretary and members, dwellers by the silver streak, warmed by the wintry sun, and fanned by the southern winds, offer their sincere condolences to the inhabitants of foggy London. They therefore, beg London friends needing change and quiet to come to Dover and help them at their Thursday meetings. They can offer them a blackboard for demonstration purposes, but cannot yet board and lodge them free of charge! Through the instrumentality of the Secretary and several of the members, meetings have been addressed and groups founded during the last two months at Folkestone and Deal. The Dover Club can therefore during its short existence of less than nine months justly claim to have considerably advanced the cause of Esperanto in this district. The five ports (Cinque Ports) are now complete in Esperanto, and are, like the language, of an international character, consisting of the two French ports of Calais and Boulogne and the three English ports of Dover, Folkestone, and Deal.

Folkestone Club.—As above mentioned a Group has been started here, the President of which is A. Southee, Esq., "Edgecumbe," Shorncliffe-road.

Warrington Society.—The members recommenced study on the 16th January, and are making rapid progress, especially in reading and translation. All are greatly interested in the work.

Grupo de Malta.—Grandplezure ni ekscias ke tiu ĉi Grupo aliĝos al nia Asocio. En kunsido okazinta la 28an de Januaro, la membroj unuvoĉe konsentis la proponojn aligi la Grupon, kaj ankaŭ decidis ke la Gruporgano estu la BRITA ESPERANTISTO. Ni ĝoje akceptas niajn amikojn de Malta kaj sendas niajn bondezirojn je sukceso. La Grupsekretario estas D-ro. G. Busuttil, Misida, Malta.

Klubo de Brighton kaj Hove.—La membroj de tiu ĉi Klubo nun kunsidas ĉiuĵaŭdon vespere, anstataŭ ĉiu sabato. La Sekretariino (F-ino. C. Oxenford, 16, Upper Westbourne-villas) plezure sendos al demandantoj plenan sciigon.

Klubo de Swansea.—Nova Klubo fondiĝis en ĉi-tiu urbo, dank' al la penadoj la S-ro. O. Korth, kiu elektiĝis Prezidanto. Kunvenoj fariĝas ĉiumerkrede kaj sudkimranoj, kiuj volus konatiĝi kun Esperanto, devus sin turni al S-ro. G. E. Taylor, solcitoro, Swansea (Sekretario).

Grupo de Plymouth.—La Sekretario (S-ro. J. A. Thill) anoncas ke la grupmembroj kunvenas ĉiulunde, je 6.30, en lia domo, 6, Barton-crescent, kaj ĉiuĵaŭde, je 8.15, ĉe The Ruskin Institute, Regent-street. Li plezure donos sciigojn al ĉiuj demandantoj.

Grupo de Kingston-on-Thames.—Tiu ĉi ĵusfondita Grupo kunsidas ĉiulunde, je la 8a horo, en la sidejo de la Kingston Wranglers. Por lokaj sciigoj sin turni al la Sekretario, S-ro. H. Curtis, Temple House, Anglesea-road.

Grupo de Barrow-in-Furness.—Dufoje ĉiusemajne kunvenas la membroj de tiu ĉi Grupo, mardon je la 7a, kaj merkredon je la 7.30a horo. De la Sekretario (vidu paĝon ii. de kovrilo) oni povas demandi ĉiajn sciigojn.

Esperanto en Lernejo.—La Rev. Augustus Poynder alparoladis al la knaboj de la Dean Close Memoraja Lernejo pri la utileco de Esperanto. Kvankam estis ludhoru multaj aŭskultis kaj montris realan intereson je la lingvo, iĝante tre entuziasmaj kaj dezirante pluon aŭdi. Ni ĝoje legas pri tio, ĉi ĉar estas ĉe la gejunuloj ke vivas la esperoj de Esperantistoj. La ceteraj

Malta Group.—With great pleasure we learn that this Group will affiliate with our Association. At a meeting held on the 28th January the members unanimously agreed to the proposals that their Group should affiliate and that the Group organ should be THE BRITISH ESPERANTIST. We gladly welcome our Malta friends, and send our best wishes for success.

Brighton and Hove Club.—The members of this Club now meet every Thursday evening instead of Saturday. The secretary will with pleasure send full information to inquirers.

Swansea Club.—A new club has been founded in this town, thanks to the efforts of Mr. O. Korth, who was elected President. Meetings are held every Wednesday, and those in South Wales who would like to become acquainted with Esperanto should apply to the Secretary, Mr. G. E. Taylor, solicitor, Swansea.

Plymouth Group.—The Secretary (Mr. J. A. Thill) announces that the Group members meet every Monday at 6.30 at his house, 6, Barton-crescent, and every Thursday at 8.15 at the Ruskin Institute, Regent-street. He will give information with pleasure to all inquirers.

Kingston-on-Thames Group.—This newly-formed Group meets every Monday at 8 o'clock at the headquarters of the Kingston Wranglers. For local information inquire of the Secretary.

Barrow-in-Furness Group.—The members of this Group meet twice weekly, on Monday at 7, and Wednesday at 7.30. All information can be obtained from the Secretary (see p. II. of the cover).

Esperanto at a School.—The Rev. Augustus Poynder spoke to the boys of the Dean Close Memorial School as to the utility of Esperanto. Although it was playtime many listened and showed real interest in the language, being very enthusiastic and desiring to hear more. We gladly read this because it is in the young people that the hopes of Esperantists

imitu la ekzemplon de nia fervora kunlaboranto.

El Aberdeen.—La granda publika kunveno, kiun ni de longe atendis, okazis, en Trinity Hall, la 9an de Februaro, sub la prezido de S-ro. D. V. Pirie, M.P.* La Prezidanto prezentis la parolonton (S-ro. A. Christen) per malmultaj vortoj, kaj diris, ke la akiro de internacia lingvo estas penadinda kaj ke tiu lingvo meritas la atenton de ĉiuj junuloj kaj aliaj kiu sin interesas pri ĝi. La parolado de S-ro. Christen montris la simplecon kaj utilegecon de Esperanto kiun li diris estas la plej bona provo ĝis nun je la konstruo de helpa lingvo. La parolinto laŭte aplaŭdiĝis. Oni anoncis, ke la Klubo nun klopodas por starigi du aŭ tri lertecpremiojn, ĉiu da dek funtoj. La ekzameno okazos je la fino de Junio kaj la gajnintoj devos viziti la Bulonjan Kongreson kaj je reveno verki raporton pri ĝi ambaŭ esperante kaj angle. Por atingi tiun celon la komitato deziras ricevi monoferojn.

Klubo de Deal.—Post kelkaj antaŭ-preparadaj paragrafoj presitaj en la loka ĵurnalo, nia entuziasma samideano, S-ro. C. Cowper, faris sukcesegan publikan paroladon, je vendredo, la 10an de Februaro, ĉe Deal College. Li elmontris, sur grandaj murodiagramoj, la alfabeton kun klarigoj fonetiksilabaj, kaj resumon gramatikan; bonega plano, ĉar tiele oni alvokas samtempe la okulojn kaj la orelojn de la aŭdantaro; kaj, por la posta kursinstruado, la diagramoj utiligadas. Sur alia diagramo aperis la unua strofo de "Dio savu la Reĝon"; la parolanto uzadis tiujn ĉi vortojn kiel ekzemplerojn de punktoj gramatikaj, kaj de l' elparolo; tiel la aŭdantoj iom koniĝis kun la vortsonoj; je la fino de la kunveno, la tutaj ĉeestantoj kore kantegis, Esperante, la strofon! Oni varbis rekrutojn—cirkaŭ dudek—kaj la Deal'a Klubo komencis ĉiusemajnajn lernkunvenojn je la lundo sekvinta, ĉe Deal College. La Sekretario estas S-ro. C. Cowper, 8, Sandown-terrace, Deal.

* Membro de Parlamento.

live. May others follow the example of our earnest co-operator.

From Aberdeen.—The great public meeting, for which we have long waited, was held in Trinity Hall on the 9th February under the presidency of Mr. D. V. Pirie, M.P. The President introduced the lecturer (Mr. A. Christen) in a few words, and said that the acquirement of an international language was worth striving for, and that such a language deserved the attention of all young men who were interested in it. Mr. Christen's speech showed the simplicity and great utility of Esperanto, which, he said, was the best attempt so far towards the construction of an auxiliary language. The speaker was loudly applauded. It was announced that the Club is now endeavouring to promote two or three scholarships of £10 each. The examination will be held at the end of June, and the successful candidates will be required to visit the Boulogne Congress, and on return to write a report on it in both Esperanto and English. For that purpose the committee desires to obtain subscriptions.

Deal Club.—After inserting several paragraphs in the local newspaper by way of ground-baiting, our enthusiastic member, Mr. C. Cowper, delivered a highly successful public lecture on Friday, the 10th of February, at Deal College. He exhibited, on large wall diagrams, the alphabet with phonetic spelling, and a synopsis of the grammar: an excellent plan, because thus an appeal is made simultaneously to the eyes and the ears of the audience, and the diagrams come in very useful for subsequent class-teaching. Upon another diagram was inscribed the first verse of "God save the King" in Esperanto. The lecturer made use of these words as examples to illustrate various points in the grammar and pronunciation, so that the audience obtained some acquaintance with the sound of the words. At the conclusion of the lecture the verse was sung by the whole audience. About twenty recruits were enrolled, and the Deal Club commenced weekly class-meetings on the following Monday at the College. The Secretary is Mr. C. Cowper, 8, Sandown-terrace, Deal.

DE LA MARMORA ARKO AL LA BANKO.

Pluvis. Pluvegis. Mi staris meze de la pordo de mia loĝantejo en Duke-street kaj elrigardis konsternite. Mi estis alvenita la antaŭan vesperon el la kamparo kaj mi devis viziti mian estontan estron en Milk-street je la dekunua. Sed mi portis novan ĉapelon, kiu ne povus gardi sian belecon se ĝi malsekiĝus, kaj mia ombrelo ne taŭgis multe kontraŭ la oftaj ekventegoj. "Kuru ĝis Oxford-street," diris la mastrino, "kaj vi facile trafos omnibuson por la Banko." Mi kuris, sed mi trovis ĉiujn omnibusojn rapidiĝintajn tra la strato, kaj mi estas kamparulo kaj neniam praktikis la eksalton sur la piedtabulon de nehalta omnibuso, laŭ la lerteco de Londonano. Estis necese, ke mi marŝadu ĝis la Marmora Arko. Tie jen multaj omnibusaj haltantaj, sed ĉiuj estas plenaj interne. Fine mi suprenrampis kaj trovis unu neokupatan seĝon. Flanke, sidis severvizaĝa virino—eble kasistino de restoracio—kun ombrelo. Antaŭe, sin etendis la larĝega dorso de vastkorpa homo, kiu plenigis—li sola—unu el la duopaj seĝoj—kaj fumis malbonodoran cigaron. Li ankaŭ portis ombrelon. Poste, fraŭlo kaj fraŭlino kunproksimiĝis sub unu ombrelo. Trans la irejo du laŭtvoĉaj junuloj estis interparoladantaj iom tro libere. Mi ne povis ion vidi krom per iafojaj ekvidetoj inter la ombreloj. Baldaŭ ni haltis ĉe Tottenham-court-road, kaj mi ekvidis rivereton da omnibusoj transpasantaj norden, ĉiu kun ĝia kupolaro el ombreloj. Post longa tempo la signalanta policano permesis al ni antaŭeniri. Ni haltis ree apud la Holborna stacidomo de la dupenca tubo, ĉar la strato estis duone okupata de fosistoj. Dum ni transiris la Viadukton, mi sciigis, ke mia kolo kaj mia dorso estis plenege malsekigitaj per la senĉesa gutado de la ĉirkaŭaj ombreloj: kaj mia ĉapelo, ho ve! estis senespere difektita. Sed ankoraŭ ne ĉesis niaj ĉagrenaĵoj. En Newgate-street unu el niaj ĉevaloj falis, kaj la prokrasto iĝis tiel longa, ke ni ĉiuj malsupreniris kaj piediris ĝis niaj diversaj celoj. Se do vi demandus: "Kiom povas vi skribi pri la vidiĝo de

la domoj, butikoj, publikaj konstruaĵoj de nia ĉefurbo pro via traveturado?"—mi respondos, "Nenion." Se vi demandus: "Kion povas vi raporti pri la konversacio de la ĉefurbanoj en tiu mateno?"—mi respondos: "La parolo estas arĝenta—kelkfoje stana kaj eĉ el malbona stano—sed la silento estas ora. Ne per tia oro estas pavimitaj la Londonaj stratoj."

(Esp. No. 10,381.)

VERA HISTORIETO FIŜISTA.

Ili sidadis apud riverbordo, sed nenion kaptis; horo post horo pasis, kiam subite Johano rompis la silenton, kaj, starante, diris al Aŭgusto, "Ĉu vi fumas?" (Karaj legantoj, estas ĉiam Johano kaj Aŭgusto ĉe Esperantistoj.) "Mi dankas, jes," respondis li, prenante la belan cigaron prezentitan al li. Tiam, per alumeto, li zorgis ĝin bone bruligis kaj senpense, per plena blovado de fumo, estingis la alumeton, samtempe ĵetante la cigaron en la riveron. Neniaj fiŝoj poste kaptiĝis, kaj estis tre malmulte da silento.

Ĉiuj fiŝistaj historietoj estas veraĵ!

L. A. GILL.

LA LAMPIRO KAJ LA BUFO.

Lampiro, vesperlumetilo,
Fosfore el la herb' heletis:
Ĝin ekvidinte, bufo ĵetis
L'enhavon de venenpafilo
Al la nekulpa vermo stela.
"Neniam," la lampiro diris,
"Mi malbonaĵon al vi faris;
Min kial do vi nun mortigas?"
Respondis bufo la malbela:
"Ĉu lumon vi ne disvastigas?"

A. MOTTEAU.

De Malproksimego!—Vere nia Londona Esperantista voĉo penetrigis ĝis malproksimo. La jenan ni eltiras el la populara Aŭstria ĵurnalo, *Politik*:—"Centoj da Esperantistoj kantis la bonkonatan studentkanton, 'Ĝoju, ĝoju, ni kolegoj,' per la lingvo internacia, Esperanto, ĉe sia klubjarkunveno en Londono. Oni diras, ke la impreso kaŭzita estas neforgesebla."

BIOGRAPHET

MR. JOSEPH RHODES, F.I.J.

To the subject of this sketch—a Vice-president of the B.E.A.—belongs the honour of founding at Keighley, his native Yorkshire town, the first Esperanto organisation in this country. Forty-eight years old, Mr. Rhodes, after three years' pupil-teachership, entered daily journalism in 1875, but from 1880 to 1886 a failure of health laid him aside. Since the latter date he has been a member of an honourable if exacting profession. In 1897 he was elected Chairman of the West Riding District of the Institute of Journalists, of which he was chosen a Fellow in 1898. He was for several years President of the Keighley and District Shorthand Writers' Association.

Mr. Rhodes first met with Esperanto in 1900, and it was a case of "love at first sight." Mrs. Rhodes took up Esperanto later on, and is no longer jealous. His first essay at spoken Esperanto with foreigners—at Reims, 1902—was a revelation whose wonderful impressions were intensified on his visit to Havre, 1903, and to Belgium last summer. Mr. Rhodes, who has done yeoman service for the cause of Esperanto in England, is the instructor of the local Esperanto Society, and is the representative of the Keighley Chamber of Commerce on the Delegation for the Adoption of an International Auxiliary Language. He is at present engaged on an English-Esperanto Dictionary, "Pilgrim's Progress," and on a translation of M. de Beaufront's "Commentaire." His "Rhyming Dictionary" is now ready for the press. Mr. Rhodes is a Good Templar and a non-smoker, he is a Liberal, and his superfluous energies have sometimes found an outlet in amateur bookbinding, photography, calendar-making, clock-cleaning, or a game at "Cassa."

Our Competition.—The Rev. J. C. Rust, M.A., of Soham, is the winner of the prize of 10s. offered in No. 1 of our Gazette. His article is entitled, "From the Marble Arch to the Bank on an Omnibus." The article appears on page 30.

KONSILANTARO DE LA B.E.A.

London, la 6an de Februaro, okazis kunsido de la Provizora Konsilantaro de la Brita Esperantista Asocio ĉe 14, Norfolk-street. Oni konsideradis la proponitan Regularon, zorgeme elaboritan de la Sub-komitato, S-roj C. E. Cowper, Maitland kaj Millidge; la kunsidantoj faris kelkajn ŝanĝetojn en la dirita Regularo, kaj decidis sendi ekzemplerojn de ĝi al la neĉeestantaj membroj, por ke ili konatiĝu kun ĝi antaŭ la dato de la Ĝenerala Kunveno, kiam la Regularo estos proponita por definitiva aprobo.

La punkto, kiu elvokis la plej grandan diskuton estis tiu de la kondiĉoj postulotaj por la akiro de "Fellowship" aŭ grado de "Fellow." Jen la ĉefpunktoj proponitaj:

Ĉiu kandidato devas esti jam membro de la B.E.A. kaj havi almenaŭ 20 jarojn. Li devas, ĉu posedi la "Ateston pri Kapableco" de la B.E.A. aŭ tiu de la Societo Franca por la Propagando de Esperanto, aŭ alia societo nacia, ĉu esti publike konata kiel spertega Esperantisto. La elekto fariĝos per baloto, kaj formuloj de demando estos havigeblaj. Tamen, la kunsido decidis, ke nenia elekto fariĝos antaŭ la formala akcepto de la Regularo ĉe la venonta Maja Kunveno.

GERMANA ESPERANTISTO (la nova titolo de la ĝis nun nomita *Esperantistische Mitteilungen*).—Ni faras koran bonvenan al la pligrandigita formo de tiu-ĉi gazeto; ĝi estas bone verkita kaj bele presita, tiel farante honoron al la Germana kaj Aŭstra Esperantistaro. Ni ekscias kun plezuro, ke Esperanto faras pli multe da progreso en la nomitaj landoj ol ni kredis. La resumo de l'nuna stato de nia kara lingvo en la mondo estas la plej bona, kiun ni iam legis. Mallonge, la ĵurnalo estas nia idealo de tia oficiala organo.—S. N.

JEUNE PARISIENNE, diplômée, donne leçons de conversation française et allemande et de piano.—S'adresser C., 7, Osman-road, Shepherd's Bush, W.

KELKAJ DEVOJ DE LA ESPERANTISTOJ.

Laŭ la antaŭdiroj de niaj estroj kaj kleruloj, la nuna jaro promesas grandegan progresadon por nia afero. La fakto ke nia genia majstro, D-ro. Zamenhof mem, prezidos la venontan konferencon en Boulogne-sur-Mer nepre faros tiun okazon unu el la plej gravaj datoj en la tuta historio de Esperanto. Jam la duonmonatiĝo de nia centra revuo: *Lingvo Internacia* kaj la sukcesplena iniciato de tiu ĉi, nia propra gazeto, estas ja bonegaj antaŭsignoj, sed la speciala objekto de tiu ĉi artikolo ne estas priskribi oficialajn faritaĵojn. Mi deziras alvoki la privatulojn de nia armeo, sen kies helpo nia entrepreno neniam povos atingi ĝis la plena mezuro da sukceso kiun ĝi sendube meritas.

Mi precipe celas tiujn izolulojn, loĝantajn malproksime de la grupo, kiuj estas la pioniroj de Esperanto en siaj diversaj ĉirkaŭaĵoj, ĉar la grupanoj povas diskuti tiajn aferojn kiam ajn ili kunveniĝas. Kompreneble, ĉiu samideano loĝanta ie, kie grupo ekzistas jam estas—aŭ devus esti—membro, sekve miaj proponoj ne rilatas al opa propagando. Ĉiu ero el la aro devus helpi kiel eble plej forte laŭ sia kapableco kaj laŭ la okazoj kiuj sin prezentas, sed kiamaniere?

Ŝajnas al mi, ke tromodesteco estas la vera kaŭzo de multo, kio elrigardas kiel apatio. Alia kaŭzo, ho ve! estas ke la bonvolo tro ofte superas la monon. Tamen, sen multe da kosto, la fervorulo povos antaŭenpuŝi la propagandon, se li ekzercos sian inteligentecon por elpensi kaj eltrovi la plej bonajn metodojn por sia individua klopodado. Kvankam estus malsaĝe trudi rigidan, neŝanĝeblan programon al ĉiuj sen rilato al specialaj cirkonstancoj, tamen kelke da proponoj—la rezultato de longa kaj zorga observado kaj konsiderado—eble ne estos tute superfluj.

Unue, estas samtempe la devo kaj la privilegio de ĉiu bona soldato defendi la standardon kontraŭ la malamikaro. Espereble, eĉ la plej nove var-

bita rekruto neniam forgesas tion ĉi, sed estas konsilinde, ke la entuziasmo ne estu permesita superi la takton ĉar la nuna skeptikulo eble fariĝos la fervorulo de la estonteco. Ĉu buŝe aŭ plume, nek incitu nek ĉikanu, sed ĉiam argumentu kviete, ĝentile kaj amike. Ne ĉesu esti Ĝentilulo kiam vi fariĝos Esperantisto. Ni ne estas amaso da buboj, kiuj respondos al insulto sammaniere, sed la pioniroj de vasta, tutmonda, internacia movado, pri kies celo nia majstro skribis en poemo lerninda parkere:

“Ni ĝin atingos per la potenco
De nia sankta fervoro,
Ni ĝin atingos per pacienco
Kaj per sentima laboro.”

Kvankam vi mem ne estas adepta, uzante la lingvon, tamen via modesta propagando povas esti multe pli utila por Esperanto ol la egoista tromemfideco de klera inercio. Kurage! ne ŝanceliĝu! Kiam sukceso kronas viajn klopodojn, kia triumfo! Via varbito eble fariĝos estonta majstro de la movado. La eminenta Angla pastro Toplady, verkinto de la konata himno: “Rock of Ages” kaj turo de fortenco por religio, konvertiĝis per la misio de malklerulo, kies humila servado tiamaniere ricevis tian riĉan rekompencan. Krom tio, eĉ se la proksima rezultato estus vana, almenaŭ la bona semo semiĝis kaj alia samideano eble rikoltus la rikolton de viaj espero kaj penoj.

Kelkafoje atako kontraŭ Esperanto aperas en loka ĵurnalo kaj, pro manko da respondo, ŝajnas nerefutebla. Pro tio ĉi, la malklerularo kaj skeptikularo multe ĝojos. Se la tiea pioniro preferas ne eniri en la batalon, almenaŭ li sendu ekzempleron de la ĵurnalo al la Hon. Sek. de la B.E.A., kiu aranĝos pri efektiva respondo. Tiamaniere, nia kritikulo helpas kontraŭvole, ĉar ĵurnala polemikado ĉiam altiras la atenton de la legantaro. Se, aliflanke, la izolulo intencas respondi persone se iam estus necese, li devus kolekti kaj aranĝi antaŭe siajn faktojn. Mi mem konstatis ke la leteroj de niaj eminentuloj estas utilaj modeloj. Oni neniam scias kiam tia polemikado estas okazonta, tial: “Tenu vian pulvon seka!”

Kiel la soldato bezonas batalilojn, tiel la propagandisto devas posedi konvinkajn rezonojn por sia kredo.

Sekve, estas konsilinde ke ĉiu Esperantisto lernu kiel eble plej multe pri la deveno, la meritoj, la historio, la celo kaj precipe pri la novaj grandaj progresoj de nia kara lingvo. Por akiri plenege ĉion tion ĉi, multe da studado estas necesa, sed tiu, kiu legados regule la BRITISH ESPERANTIST informiĝos pri la progresado de nia afero en la Britaj Insuloj. Ĉar la abonkosto estas tiel ridinde malgranda, neniu povas pretendi, ke li estas tro malriĉa subteni sian propran oficialan organon. La sama kaŭzo devus fari la abonigon de novaj legantoj facila tasko. Cetere, ekzempleroj de la "B.E." estas bonegaj propagandiloj kaj inteligenta pioniro povas plenumi multon per prudenta disdonado inter siajn amikojn. (Vidu paĝon iii. de kovrilo.)

Korespondante kun samideanoj, mi ofte miras pri la tuta manko de ia signo sur la koverto rilate al Esperanto. Ifoje, eĉ la kutima: "Al S-ro." estas anstataŭigita de "Monsieur," "Mr." aŭ "Esq." Certe, neniu povus diveni, ke ĝi estas Esperanta komunikaĵo. La kosto de propagandaj kovertoj ne estas ruiniga, sed tiu de kaŭĉukostampilo por presigi, ekzemple: "*La Lingvo Internacia: Esperanto*" estas nur bagatelo. Fine, se eĉ la stampilo ŝajnas tro multekosta, almenaŭ oni skribu plume la vortojn sen ia ajn elspezo! La bonegaj poŝtkartoj propagandaj estas nun tiel malkaraj, ke restas nenia valora motivo kial la uzo ne fariĝas pli ĝenerala. Per atento al tiuj ĉi punktoj, sen malfacileco aŭ senteblo kosto, ni povus krei multe pli bonan impreson ĉe la Poŝtoficistaro pri nia kreskanta forteco. "Ĉia malmulto helpas" kaj "Al saĝulo vorto sufiĉas."

Antaŭ dek ses jaroj, D-ro. Zamenhof skribis en la unua *Adresaro* la jenan peton per kiu tiu ĉi artikolo konvene finiĝos: "*La grandigado de la literaturo estas tre grava por la feliĉa progresado de la Lingvo Internacia. Sed la eldonado de verkoj postulas tre grandajn oferojn, kaj la literaturo povas grandigi nur tiam, se la amikoj ĝin energie subtenados, regule aĉetante la verkojn, kiuj estas eldonataj en tiu ĉi lingvo.*"

GEORGE DOUGLAS BUCHANAN.
(Espo. 8820.)

KRITIKAJO.

"*The Esperanto Language, practically considered and described,*" estas la titolo de artikolo legita de D-ro. R. J. Lloyd, honora legisto pri Fonetiko ĉe l' Universitato de Liverpool, antaŭ la Liverpool Filomatika* Societo, Novembron 23-an, 1904-an. La broŝuro, kiun oni nun represas por ĝenerala ĉirkaŭirado, meritas esti ĉielegata. De la unutempa Raporto al la Amerika Filozofia Societo de So. Phillips, aperis nenia defendado—plibone, pravigado—de Esperanto tiel frapanta kiel tiu ĉi, je spiritoj kiuj decidas nur post longa ekzamenado, kaj antaŭ evidenteco tia, kia spertuloj sole povas doni. "La homo sur la strato" oni kontentiĝas, se oni povas vidigi lin, ke ideo ajn donos al li rezultatojn praktikajn per minimuma elspezo da tempo, mono kaj peno; alia granda klaso da homoj kontentiĝus akcepti aŭ Esperanton aŭ alian aferon ajn, se nur sufiĉe granda nombro da iliaj konkurentoj montris inklinon por alpreni ĝin. Sed pli profundpensuloj postulas pli solidan fundamenton por siaj preferaĵoj.

Tiun ci lastan klason celas la plej nova aldono de D-ro. Lloyd al Esperanta propagando inter la angle-parolantaj popoloj. En lia bonega artikolo presita en *Westminster Review* de Dec-o., 1903-a, D-ro. Lloyd sin turnis al la komercaj instinktoj tiel karakterizaj de la Angla-Sakso, kaj eble iom tro cedis al tiuj, kiuj kontraŭridi la literaturajn eblojn de Esperanto. Sed—kvankam¹ li ne konscie insistas pri la punkto—la broŝuro traktata provizas sufiĉon da materialo por tiuj, kiuj argumentas, ke la lingvo de D-ro. Zamenhof metas en la manojn de l' homaro ilon, kies flekseblecon kaj kvalitojn nur geniuloj povos plene mezuri.

Kontraŭparolantoj pri la akuzativa "n," aŭ pri la akordo inter la adjektivo kaj ĝia substantivo aŭ pronomo, tie ĉi renkontos plenan pravigadon por ambaŭ principoj. Ĉiu Esperantisto kaj tiu, kiu volus esti Esperantisto, devas trovi lokon sur sia librobreto por la plej grava apologio por Esperanto kiu ĝis nun aperis angle. (5260.)

* Philomatic = amanto de sciencoj.

UNU EL LA AVENTUROJ DE LATIMER FIELD.

DE SILAS HOCKING.

Tradukis A. MOTTEAU.

“Ĉu vi do informiĝis pri via mastro?”

“Dum la tuta posttagmezo,” li respondis. “Ni iris en ĉiun najbaran domon, kaj en ĉiun vilaĝon ĝis tri mejloj ĉirkaŭe. Neniu vidis lin aŭ aŭdis pri li; tio estas la mirega flanko de l’ afero.”

“Kion vi do suspektas?” mi demandis.

“Mi ne scias kion kredi,” li pripense daŭrigis. “Li eble promenadis sur la krutajbordo kaj maren enfalis; kvankam tio ne ŝajnas kredebla, ĉar li estas singardema homo; aŭ li, malsaniĝinte en ia malproksima loko, eble ne povas reveni hejmen.”

Ni silente veturis la ceteran vojon. La veturigisto estis komunikinta al mi iom da sia propra maltrankvileco. Mi ankaŭ sentis ke ne bagatelo povus malebligi Rikêjon veni por ricevi min al la stacidomo. Li tre sentema estas pri tiaj punktoj, kaj deziras ke gastoj sciigu, de sia alveno, ke ili estos bonvenatoj de li. Mi, tamen, ne estis senespera, pensante ke, kiam ni trafos Tregarrick’on, la mistero klariĝos, kaj Rikêjo mem estos tie por min ricevi. Mia espero tamen estis difinita por disreviĝo.

La mastraĵistino de Rikêjo, S-rino. Pippert, malfermis la pordon, kaj demandis malkviete ĉu ni aŭdis ion pri la mastro.

“Li do ne estas ankoraŭ hejme?” mi demandis.

“Ne, sinjoro,” ŝi respondis, “kaj mi fariĝas terure maltrankvila pri li. Vi, mi supozas, estas S-ro. Field. Envenu tien ĉi, mi petas, sinjoro.”

S-rino. Pippert kondukis min en la belmeblita ĉambro de Rikêjo, uzata laŭvole kiel fumejo kaj biblioteko. Mi devas tamen konfesi ke Rikêjo ne estas malŝparema pri la libroj.

“Eble vi ripozos kaj iom revarmiĝos antaŭ ol iri en vian ĉambron,” riverence diris S-rino. Pippert.

“Dankon,” mi respondis. “Mi tre ŝatus tason da teo, se ĝi ne tro trudos al vi.”

“Ĝi estos tie ĉi post minuto,” ŝi

diris, alproksimigante tableton el alkovo, kaj ĝin kovrante per blanka brodita tablotuko. Post momento servistino envenis la ĉambron, alportante sur pleto la tutan manĝilareton necesan por posttagmeza teopreno.

“Mi esperas ke vi komfortiĝos tie ĉi tute kvazaŭ vi estus hejme,” diris S-rino. Pippert sidiĝinte kaj ekversante la teon. “Mi certigas ke l’ mastro, kie ajn li estas, terure malĝojas, ĉar li korame atendis vian venon.”

“Kaj ĉu vi neniel povas klarigi lian foreston?” mi demandis.

“Neniel, bedaŭrinde, sinjoro,” ŝi respondis. “Mi malkvietiĝas kaj imagas centojn da malbonaĵoj, sed mi timas ke malfeliĉo okazis al li, alie li estus reveninta de longe.”

“Ĉu vi vere timas ian malfeliĉaĵon?”

“Jes, sinjoro, eĉ eble ion pli malbona. Antaŭ ne longe, la ĉi-tiea komuna famo estis pri malnova domo en Dogdeno, kiun, oni diras, fantomoj vizitadas. Kaj la mastro multfoje diris ke li intencas eltrovi la spiritojn, kiaj ajn ili estus; kaj kiam li, hodiaŭ matene, eliris, li formarsiis en la vojon al tiu loko. Sed nombro da homoj, hodiaŭ vespere, trairis ĉiun el la ĉambroj en la malnova loĝejo, kaj nenian postsignon de li estas videbla.”

“Sed, kial oni diras ke la loko estas fantomvizitata?” mi demandis.

“Ĉar, sinjoro, multnombraj personoj certigas ke ili vidis lumojn tra la fenestroj je ĉiu nokta horo, kaj aŭdis bruon frapaĵon kaj martelumadojn dum monatoj pasintaj.”

“Kaj la domo, vi diras, estas senloĝanta?”

“Jes, sinjoro; neniu loĝadis en ĝi dum la daŭro de jaro, post maljuna Jozuo Mudge mortis. Li, kun lia frato Kalebo, loĝadis tie dum ĉirkaŭ kvindek jaroj. Kalebo mortis semajnon antaŭ ol Jozuo, kaj de ilia enteriĝo ĝis nun, ial, ne homanimo apud tien bonvole iras.”

“Ĉu ĝi estas tre granda domo?”

“Ne, sinjoro, ne tre granda. Oni diras ke kontrabandistoj, ducent jaroj antaŭe, eble pli longe, ĝin konstruis. Ĝi estas ridinda malnova konstruaĵo, kun turo en angulo, kiu estis farita, aŭ por observado, aŭ por tromplumo. Sed mi kredas ke ĉio ĉi estas tuta supozajo.”

(Daŭrigota.)

THE SYNTAX OF ESPERANTO.

R. J. LLOYD, D.Lit., M.A.

THE ARTICLE.

But there is another use of *la* in Esperanto, which is not quite English, and which demands special attention. It is simply that any noun which is used in the *full extent of its meaning* takes *la* to indicate that fact; e.g., *mankind* is *la homaro*: *homaro* alone would only mean *an assemblage of men*. On the same principle, *man*, the type (e.g., *Man is mortal*), is not *homo*, but *la homo*; materials, like *wood*, *water*, are *la ligno*, *la akvo*: *ligno* and *akvo* could only mean *some wood*, *some water*. Abstract qualities, and therefore all nouns in *-eco*, take *la*, generally speaking, because they are in their nature whole and indivisible. So also, all states of the mind: *anger* is *la kolero*; *love* is *la amo*, unless some particular anger or love is referred to. All arts and sciences come under the same rule; e.g., *la biologio*, *la zoologio*, *la poezio*, *la arkitekturo*, are alone correct when biology, zoology, poetry and architecture are spoken of in their totality, as one science or one art. The rule also applies clearly to all words used to indicate a whole species: *horse*, *oak-tree*, *wind*, can then only be properly spoken of as *la ĉevalo*, *la kverko*, *la vento*, *the horse*, *the oak-tree*, *the wind*; e.g., *la ĉevalo estas kvarpieda besto*, *la kverko estas speco de arbo*. The last sentence accords well with English practice, but the rest of the paragraph runs almost counter to it, and marks a feature in Esperanto syntax which demands the careful attention of learners.

It is now necessary to follow out more in detail the uses of *la* as they flow from the broad principles already laid down. But it would be wrong to teach the details of Esperanto grammar in the merely dogmatic style in which the national grammarian is usually compelled to teach the grammar of his language. We remember well the dismal process—the rules, the exceptions, and the exceptions to the exceptions, all to be learned by mere rote, because they are founded much oftener on some

historical accident than on any rational principle.

But Esperanto is always rational. No construction which fails to justify itself upon the recognised principles of the language can ever be considered good Esperanto. The details, therefore, of any Esperanto construction are never *exceptions*; they are one and all, when rightly understood, examples and illustrations of the interaction of the higher rules from which they flow. It is in this spirit that the details of the use of *la* will here be treated.

The first thing to do, therefore, is to enquire what are those higher rules in the case of *la*. They are just three in number, two positive and one negative. The two positive rules I have already dealt with. They were (1) that *la* is used to indicate that the following noun is *that* noun which we in some way or other already know, and (2) that *la* is used to indicate that the following noun is used in no *partial* signification, but in the *full* extent of its meaning.

A moment's consideration shews that these two functions, being totally unconnected, may sometimes co-operate and sometimes conflict; and that will be found to be actually the case. Further consideration demonstrates that the *la* is less needed, for either purpose, in some positions than in others, and that it is, at times, not wanted at all. Hence the rule (3) that where *la* contributes nothing to the apprehension of the sentence, it may always be properly left out.

Rule 2 is, on the whole, the easiest to observe. Everyone, who has grasped the spirit of it, feels instantly that obvious totalities, such as *mankind* (*la homaro*), *the world* (*la mondo*), *the atmosphere* (*la atmosfero*), or universal classes, such as *birds* (*la birdoj*) and *animals* (*la bestoj*), must possess *la*. So also with totalities which only form part of a larger totality, e.g., good men, *la bonaj viroj*; warhorses, *la militaj ĉevaloj*. The latter function separates still more strongly when the noun is *unexpressed*. *Riĉaj* is an impossible translation, by itself, for *rich men*; but *la riĉaj* indicates unmistakably that there is a noun understood after *riĉaj*.

(To be continued.)

ANSWERS TO CORRESPONDENTS.

H. R. (Caledonian-road) is asked to send his full address, as letter sent to him last month was returned a week later marked "insufficient address." As to subject-matter of [his] letter, we can only say here that there exist but sixteen grammatical rules in the language Esperanto, and none of them refers to the points in which he finds discrepancies. Esperanto is a logical rather than a grammatical language, and, outside these few rules, the one essential is so to express one's meaning as to be understood by all. (Also see Dr. Lloyd's article in this number.)

PUZZLED (Buxton) writes: "I should like to know if *ĉiuj* and *ĉiujn* are words of two syllables with the tonic accent on the *ĉi*." This is so, there are only two syllables here: *ĉi-uj*, *ĉi-ujn*. It should be noted that the second syllable is *not* a diphthong, *j* being a consonant, not a vowel; therefore, in pronunciation, each letter must have its due sound as in any other combination of vowel and consonant, for example: *lin-gvo*, *tu-múl-to*, *vés-to*, *kná-bo*; this, of course, applies also to the similar combinations, *aj*, *ej*, *oj*. For English people, the difficulty is due to the *j* following the vowel, instead of preceding it, as in *patrujo*, *pat-rú-jo*; *anglujo*, *an-glú-jo*, but it is soon overcome with practice. On the other hand, the combinations with the shortened vowel *ŭ*, the only short vowel in the language, are diphthongs: *aŭ*, *eŭ*, and should therefore be pronounced with only one emission of the voice, the sound of the unmarked vowel predominating.

T. H.—1. The word *disdividaĵ* (Kres-tomatio, page 254) we take to mean *distributive* or *proportioning*. *Po* means *at the rate of*, *as the share of*, *apiece* (see sentence, §8, page 4, in same book). 2. *Povu* (B.E., p. 23a) is in the imperative or "ordona modo," because the idea to be expressed is that of an order, not a condition. In Esperanto there is no subjunctive (or conjunctive mood (see Rule VI.), since conjunctions have no influence whatever on the following phrase, *la modo uzota estas ĉiam laŭ la ideo esprimota*.

3. *Sen* and *mal* in compounds: These have not at all the same force, as you appear to think. In the examples you give: *Kulpigo*, *accusation*, and *sen-kulpigo*, *excuse*, there is no expression of an *opposite* idea, but in the second simply a privative force; *acquittal* (making innocent) *mallkulpigo* is the opposite of *accusation*. 4. *Varbigitaĵ* (B.E., p. 2a): This should be *varbitaĵ*, the verb being transitive. Other errors in same column are "sociala" instead of *societa*, and twelfth line should be *Oni petegas, ke Esperantistoj konduku siajn amikojn. Estas varbitaĵ* means *were (have been) enrolled*—i.e., are in the state of having been enrolled, *ita* indicating that the action took place before the time of which we speak, whereas *ata* shows that the action is still going on at that time; *estis varbitaĵ* therefore means *were being enrolled*. For further examples and detailed information, see K., §14, p. 7, and the "Commentaire," by L. de Beaufront. 5. *Mastraĵistino* (B.E., p. 9b) means *housekeeper*, thus: *mastr-aĵ-ist-ino*=*housemaster-thing-profession-female*, i.e., a woman whose profession is to master (manage) household affairs. 6. *Kupeo* (B.E., p. 20a), Fr. *coupé*, compartment of a railway carriage. It is a word, international or nearly so, but *fako* is generally used. 7. *Decas* (B.E., p. 7a), probably a misprint for *decis*.

W. H. R. (Huddersfield).—1. In Esperanto all vowels are of equal length, even when bearing the tonic accent, and they should be sounded long: *ba-bi-li*. 2. Compound words follow the same rule, No. 10: "La akcento estas ĉiam sur la antaŭlasta silabo." 3. As *propagandilo*, we consider copies of this gazette one of the best, and for this purpose they are supplied at the low rates to be found on page iii., where also other useful kinds are mentioned.

"L' Esperantiste."—Revue officielle de la Franca Societo por la Propagando de Esperanto. Redaktata ĉiumonate en la lingvoj franca kaj Esperanta. Jarabonkosto F3.50. Kun enskribo en la Societon F4.00. Abonu ĉe la Redaktoro, Louviers (Eure), France.